

שובו

מוסדות ברסלב שובו בנים - נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליון ק"ד
פרשת חיי שרה
כ"ב חשוון תשפ"ה

זמני שבת קודש				
י-ו	ת"א	חיפה	ב"ש	
16:01	16:17	16:08	16:20	כניסת שבת
17:16	17:17	17:15	17:18	יציאת השבת
17:54	17:51	17:51	17:55	רבינו תם

מאת מודיעין הרב שליט"א

דברות קודש

המבהו האמיתית

"וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֵׁבַע שָׁנִים" (בראשית, חיי שרה, כ"ג, א')

לישון בלילה והיצר הרע משגע אותנו. אבל הקדושת יום טוב אומר, שאדרבה צריך את היצר הרע, כי כל מה שאדם בא לעולם הוא כדי להתמודד עם היצר הרע. שרה התגברה ויצאה מכל התאוות הגשמיות. וזה מה שכתוב אצל שרה **"וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֵׁבַע שָׁנִים"**, שהייתה בת מאה כבת ל' ובת ל' כבת שבע. שבגיל מאה היה לה יצר הרע כמו בגיל 20 ושרה התמודדה עם היצר הרע. כל החכמה היא התמודדות בשעה שיש לו יצר הרע, שזה בימי צעירותו. בגיל מאה כבר עבר ובטל מהעולם. אבל אצל הגויים היצר הרע רק משגע אותם. הם לא יכולים לישון בלילה. לכן הם אומרים שעדיף להיות בלי יצר הרע.

"וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֵׁבַע שָׁנִים" (בראשית כג, א) פירש רש"י: בת ק' כבת ל' לחטא, מה בת ל' לא חטאה, אף בת ק' בלא חטא. המתחזק להתעלות, אשתו עולה עמו, להיות כשרה כמו שרה, ושכינה שורה בביתו.

אישה כשרה מקבלת משמים עצות נכונות בכל יום

כל הכח של האיש בא רק מצד האישה. וזה שרבינו אומר (תורה מ"ט) אתה נוצא גחין ולחיש לה, קבל עצתה. כי באמת אדם צריך לקבל את עצת אשתו, אם הוא זוכה לאישה כשרה, אישה קדושה, כמו שרה אמנו. כי שרה זה לשון שירה, שתמיד שרה. זה מלכות, וזה "דבות מחשבות בלב איש, ועצת ה' היא תקום" כל העצות הנכונות הן דווקא אצל האישה. אם אדם באמת רוצה להתקדם בעבודת ה', הוא צריך דווקא לקחת עצות מאשתו, בבחינת שני המאורות הגדולים. זה מה שזכו אברהם ושרה, לתקן לגמרי את חטא חוה. ועל ידי תיקון חטא חוה לגמרי הם זכו לשני המאורות הגדולים. ולחיש לה, ותקבל עצתה. אם אתה תקבל את העצה של אשתך דווקא על ידי זה תזכו למאורות הגדולים, כי האישה היא השכינה ממש.

איך יוצאים מהבית!?

לכן אדם צריך להתמודד עם היצר הרע ולעבד את ה' ולצאת מהבית, כי באמת זה עברה להיות בבית, **"וְהָם לֹא יָדְעוּ דְרָכַי"** אנ"ש אמרו: **"הם"** זה בית באידיש. בבית לא ידעו דרכי. בבית לא יודעים את דרכי ה'. אסור להיות בבית. צריך לצאת. וזה **"מִבְּטֶן שְׂאוֹל שׁוֹעֵת"** שמתוך השאול צריך לצעוק ולהכין כלים לקבל את אור אין סוף וצריך ללכת לשדה להתבודד ולצעוק.

כשהולכים לשדה והאישה מורשה לקום בחצות אבל לפעמים האישה עובדת על הגאווה של האדם, אז תמתין עוד חמש דקות. לא אומרים לאישה עכשיו אני צריך ללכת לשדה!

אלא ממתנינים, מבקשים סליחה, ואם משהו מחכה למטה אומרים עוד כמה דקות, ולא אומרים משהו ממתין למטה.. מוגינת מחכה.. כמו חסיד אחד שהיה נשוי, כשהיה מגיע חצות היה יוצא מהבית לא מעניין אותו מאשתו בסוף הוא היום נשוי לאחת גרמניה בגרמניה ה' ירחם.

הענווה על ידי השיפלות בבית, גבוהה מעבודת ה' בשדה.

האישה אומרת תחכה חמש דקות, תישאר איתי, אני רוצה לספר לך משהו, אז תסיים איתה חמש דקות והכל יסתדר, זה כל הסוד, אבל אם הוא אמר לה מה עשיתי? אז תחכה עשרים דקות ואמר אבל באמת אני לא יודע מה עשיתי רק אמרתי את האמת, אמרת את האמת? אז עכשיו תחכה שעה אדם בכלל לא יודע שהוא העליב את אשתו, האישה זה לא חבר, צריך לקום חצות! אבל תחכה חמש דקות והכל יסתדר רק תגיד חטאתי, כמו אצל דוד המלך שאמר לה חטאתי.

ושמח את אשתו זה להרים אותה לכל דבר שבקדשה

וכל אדם צריך להרים את אשתו. אומר ר' נתן "חכמות נשים בנתה ביתה" תחיה את האישה, תיקח אותה לשיעור תורה ותלווה אותה. גם אם נולד לכם תינוק, תלך איתו, לא נורא, בקיץ הוא מסוגל לחכות שעה בחוץ. אפשר קצת לטיל איתו או להיכנס לאיזה בית כנסת. ואם קר אפשר לשבת בבית לשמור על התינוק. תלווה אותה לשיעור, תדבר איתה בדרך, תראה לה כמה היא חשובה וכמה אתה שומח ומאשר. תעשה איזה פעולה ותחיה את אשתך.

אבל מה, אדם אומר: לא, אשתי לא צריכה, אשתי ברוך ה' עושה לי חביתה זה מספיק לי. צריך להבין: שמחה זה בתורה, בתפילה! ללכת עם האישה לכותל, ללכת עם האישה למקומות קדושים, ללכת איתה לשמעון הצדיק כדי שהיא תתפלל ותגיד עוד פרק תהלים, זה נקרא שמחה.

דג מת שוחה עם הזרם

הרמב"ם מביא (שמונה פרקים פרק ו) בשם הפילוסופים, שלא צריך יצר הרע, כי זה רק משגע את הבן אדם, כי הוא רוצה

המחלקה לביטחון ובריאות
קול אנ"ש
037.148.148

"אשר לא תקח אשה לבני (בראשית, חיי שרה, כ"ד, ג.)"

סיפור הצדיק הרב אריה לוי. יהודי בשם ר' יוסף שכב ליד הכרה בבית הרפואה 'ביקור חולים' בירושלים. ר' אריה עמד ליד מיטתו, ולפתע פתאום פקח החולה את עיניו. הוא ראה את רבי אריה, ואמר לו בהתרגשות: "ר' אריה, אני חוזר עכשיו מבית דין של מעלה. בשמים היה דיון בענייני האם להשאירני למעלה או לאפשר לי לחזור לעולם הזה. לאחר דין ודברים החליטו בית הדין להחזירני לעולם הזה כדי לאפשר לי הזדמנות נוספת לתקן את מעשיי. אך לא ידעתי את הדרך, שבה עלי ללכת כדי לחזור לעולם הזה." "לפתע אני שומע מישוהו הקודא לכיווני 'יוסף', אני מסתכל ורואה על ההר אחד יושב וקורא לי. ניגשתי אליו, והוא אמר לי: 'אתה מכיר אותי? אתה זוכר אותי? התבוננתי בפניו ארוכות, אולם לא זכרתי אותו, ולכן אמרתי 'לא'. אמר לי: אני אזכיר לך, מהיכן אני מכיר אותך. המנהג בערי שביליל שבת היו מגיעים עניים רבים, שלא היה להם מקום לאכול בשבת. בסוף התפילה לפני תפילת 'עלינו לשבח', היו כל העניים נעמדים על יד הדלת, ובגמר התפילה כל אחד מהמתפללים הקבועים, המתגוררים שם, היה לוקח איתו עני אורח לשבת. באותה השבת היו עניים רבים, ואני עמדי בנייהם. הייתי אדם גדול ושמן. כולם הסתכלו עליי, אולם העדיפו לקחת מישוהו אחר, וזאת מחשש שאוכל יתר על המידה. בסופו של דבר נשארתי לבד בבית הכנסת, ואף אחד לא רצה לקחת אותי. באותה שבת אתה ואבא שלך הייתם האחרונים שעזבו את בית הכנסת, אביך הסתכל עליי ואמר: 'יוסף בוא, אנחנו לא לוקחים אותך, ועזבתם את בית הכנסת. אני פרצתי בבכי, שכן לא היה מי שיארח אותי. לאחר כעשר דקות חזרת, ואז שאלתי אותך: 'מה קרה? מדוע חזרת?'. ואתה אמרת, שכשהלכת לביתך, אמרת להוריך: 'איך אנחנו יכולים לאכול, אם יש יהודי, שאין לו מה לאכול בשבת קודש?'. 'אביך לבסוף אמר: 'טוב, תקרא לי. חזרת והבאת אותי, והייתי אצלכם בשבת. אמרתי לך אז, שאני אשלם לך בעד המצווה הזאת. מאז לא נפגשנו כל ימי חיי. עכשיו אני רואה אותך אחרי הרבה שנים, יוסף, מה אני יכול לשלם לך? אמרתי לו 'בית הדין שלחו אותי לחזור לעולם העשייה, אך אני לא יודע את הדרך'. הוא הראה לי את הדרך, וכשהלכתי לפי הוראותיו קמתי בבית הרפואה."

"והמלך דוד זקן בא בימים, ויכסוהו בבגדים (הפסדת השבוע, מלכים, א', א.)"

שאלה: אצל בעל עסק בשם ראובן, אידעו מספר גיבות בבית מסחרו. בכל פעם הצליחו הגנבים לגנוב סחורה יקרה וסכומי כסף, וגם לאחר שראובן התקין מצלמות ואזעקות הצליחו הגנבים בזממם. באחד הימים, כשסיפר לידידו שמעון אודות צרת הגיבות, אמר לו שמעון: "יש לי קמיע מיוחד. בדוק ומנוסה לשמירה והצלה מגיבות...". ראובן שאלו בנימה של זלזול: "אתה באמת מאמין בדברים אלו?...". שמעון טען כי מדובר בקמיע של מומחה הידוע בסגולתו. "דכשתי אותו תמורת אלפיים דולר, ואני מוכן להשאיל לך

עבורך. מצינו בגמרא (ברכות ס"ב:): על הפסוק "ויקם דוד ויכרת את פנף המעיל אשר לשאול בלט" (שמואל-א כד, ד): כל המבזה את הבגדים, סוף אינו נהנה מהם, שנאמר "והמלך דוד זקן בא בימים, ויכסוהו בבגדים ולא יחם לו" (מלכים א, א). לומדים מכך

שחב"ה חקק טבע בעולמו, שכאשר אדם אינו מעריך ומכיר בטובת דבר מסוים. הוא אינו יכול להפיק ממנו תועלת והנאה. ובמאירי (שבת ג). מבואר שכאשר טבעו של אדם מתחזק מתוך ביטחונו בישועת ה' ע"י הקמיע, הוא מתרפא. ויתכן שבנוסף היו אצל השואל דברים פסולים (כגון עיתונים פסולים וכו') הפועלים ההיפך משמירה. ממילא יכול לטעון המשאיל, מאחר וקיבלת ממני קמיע בעל שווי שוק המוחזק למועיל, עליך לשלם לי את דמי, וזה שלא הועיל עבורך, סביר להניח שמעשיך גרמו לך, וכך הדין. (אחת שאלתי)

אותו לתקופה הקרובה, ובלבד שתניח אותו במקום מוצנע ושמור...". ראובן הסכים משום שלא חשב שיש לו מה להפסיד, ולקח את הקמיע. הקמיע הונח במקום סתר, אבל ההמשך ודאי ידוע, עוד באותו הלילה אידעה גיבה קשה אצל ראובן, הגנבים רוקנו את כל החנות, ולא שכחו לקחת... את הקמיע נגד גיבות! ובכן, שמעון בא ותובע לקבל את דמי הקמיע: "שואל חייב אפילו באונסין, כל שכן בגיבה!". כנגדו השיב ראובן: "קמיע נגד גיבות - שלא הצליח לשמור ולו ללילה אחד, ואף הוא עצמו נגנב, אינו קמיעו!" עם מי הדין?!

הרה"ג פנחס ברייער שליט"א מחבר ספר 'אגדה' על חינוך ילדים

חינוך למידות

והורידו מהשולחן. לא עבר זמן רב, והילד טיפס פעם נוספת על השולחן... שוב ניסה הרב לחפסו, עד שהצליח להורידו. כך אידע מספר פעמים. אחד הרבנים שאל את הרב מדוע לא להעניש את הילד פעם אחת, וללמד אותו לקח כדי שיפסיק?!

ענהו הרב מבריסק תשובה שהיא יסוד בחינוך: "המטרה בחינוך היא, להקנות לילד צורת התנהגות שלולא החינוך הוא לא ילמד אותה. אבל כשמדובר בנושאים שהילד ילמד אותם ממילא כשיגדל ולא יתנהג כפי שהוא מתנהג כיום - אין שום עניין לחנך". יש דברים שאין צורך לחנך, הדברים יסתדרו מאליהם. אולם למידות טובות, אם לא נחנך הדברים יישארו ואף יעברו לדורות הבאים!?"

התשובות וכן הרב קפץ להשיב במקומו, כשהגיעו הביתה גער בו אביו מאד איך לא היה רגיש למצוקת חברו וקפץ להשיב במקומו. לפליאת הבן למה שבוע קודם כשעשה מעשה מסוכן רק העיד ולא גער וכאן הוא מקפיד כל כך? ענהו הרב: על מעשה הקונדס איני דואג, אתה תגדל ותפסיק ממעשי קונדס, אולם כשראיתי חוסר במידות טובות גערתי כי זהו דבר שאם לא תעבוד יישארו מידות אלו לתמיד ועל כך עלינו להקפיד מאד.

ואיך מחנכים למידות טובות? מסופר על הגרי"ז סולוביצקי זצ"ל בעת אסיפת רבנים שהתקיימה בביתו, טיפס אחד מילדי הרב על כיסא פנוי ומשם המשיך ועלה על השולחן. הילד החל לרוץ על גבי השולחן, תפס בו הרב

חנוך לנער

מידות זה משהו שעובר בתורשה, ילד מושחת במידותיו יעביר תכונות אלו לדורות המשך, לעומת דעות אפיקורסיות כעבודה זרה שאינן עוברות בתורשה... הדבר מחייב אותנו להשקיע המון מחשבה איך לחנך את ילדינו למידות טובות אולי אפילו יותר ואולי גם קודם להשקעה בהשקפה.

החינוך למידות טובות הוא גם קודם לחינוך להתנהגות בוגרת ואנושית. מספר בנו של גאב"ד קוממיות הרב בנימין מנדלזון זצ"ל, שפעם בהיותו ילד טיפס על טרקטור באמצע נסיעה, דבר שהיה בו משום סכנת חיים, אולם על מקרה זה העיד הרב בצורה סבירה. לעומת זאת כשלאחר כמה ימים התקיים מבחן לילדי הכתה בו למד בנו ואחד הילדים התקשה בעניית

סיפורי ישועות

מוקד הישועות שע"י המוסדות הקדושים

בבוקר אחד הבחנו שבגבו של התינוק הקטן שלנו, יש משהו מוזר מאוד פנינו לרופא, והוא אמר שזה מדאיג, והפנה אותנו לרופא מומחה. אך גם הרופא השני התרע שהדבר מחשיד מאוד, והפנה אותנו לבדיקה מיוחדת. בתוך כל הלחץ הזה, התחזקתי בתפילה ובאמונה, והבטחתי לתרום תרומה למוסדות של מוריני הרב שליט"א, לרפואת בני. תיכף התקשרתי למוקד הישועות שע"י המוסדות הקדושים ובקשתי שתניקוק של בית רבן יתפללו ויזכירו את שמו לרפואה, בפרט שאנו לא יודעים מה יש לו. ובחסי השם, בסופו של דבר התברר שהכול תקין. מצרף כעת תרומה נוספת, שהבטחתי כהודיה לה יתברך...

(ח.ק. ירושלים)

'פדיון נפש המסוגל לכל הישועות ברוחניות וגשמיות'
זקוק לישועה? זיווג? פרנסה? הצלחה? זרע של קיימא? רפואה?

חייג: 037.148.148 שלוחה 2

יומא דהילולא

הרה"ק רבי גדליה משה בהרה"ק ר' שלמה מזויעהל זצ"ל האדמו"ר מזויעהל | כ"ד חשוון תש"י

היה בנו של רבי שלמה גולדמן וחתנו של רבי דוד שלמה מקוברין. משנת תרפ"ו החל לשמש כרב בעיר זויעהל שבאוקראינה. נרדף על ידי השלטון הסובייטי ונשפט לשבע שנות עבודת פרך בסיביר. מסופר כי הטיח בפני שופטיו כי 'אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה' אבל גם שם בסיביר לא החסיר אף פעם מלהניח תפלין ולשמר שבת. בתום שבע שנות הגלות קיבל משרת רבנות בעיירה סמוכה למוסקבה.

בשנת תרצ"ז אחרי ששוחרר הצליח להימלט מרוסיה ועלה לארץ ישראל והתיישב בירושלים. ושהה במחיצת אביו הרה"ק רבי שלומקה, וכשנפטרו אביו בשנת תש"ה עלה למלאות מקומו.

נקבר בבית העלמין גבעת רם מקום קבורתו הפך למקום עליה לרבים, שבאים על מנת להתפלל על צרותיהם, במיוחד נפוצה הסגולה להתפלל במקום בימים שני חמישי ושני.

מעשה שהיה

ה'אמת' מול ה'זופי הכוזב'

של שקר! מה גם, שפולנית - שפת המדינה - אינה שגורה כלל על פיו, שלשת השפות היחידות שבהן הוא שולט, הן רק: לשון הקודש, אידיש וארמית... אלא שראשי הקהל הסבירו לו שהאורח הנכבד אינו מבין אידיש ובודאי שלא ארמית, לצורך העניין שינגנו באוזניו מספר משפטי ברכה בפולנית, עליהם יחזור במעמד קבלת הפנים. והנה, מגיע הרגע שבו אמור לב לשאת את 'נאומי', למחצה לשליש ולרביע, נטל אגב חכי את כנף החליפה שלו וניגב עמו את פניו וחטמו, לעיני כל הקהל והאורח ופמלייתו... ראשי הקהל לא ידעו את נפשם מכלימה, ורצו שהאדמה תפתח את פיה ותבלעם... בלבבם קינן גם החשש, שהמושל ישנה את יחסו לרעה לכל יהודי המקום, בעקבות התנהגותו הבלתי מתורבתת של הרב המקומי. המושל נפרד במילות תודה מראשי הקהל, ועתה שם פעמיו, להבדיל בין הטהור לטמא.

לכנסיה הנוצרית המקומית. שם נצץ בשלל אורותיו, הפאר הכוזב, הכל היה נקי ומצוחצח למשעי, מקבלי הפנים היו לבושי מחלצות הדר. הנאומים היו רהוטים ובעיקר גדושי התרפסות וחנופה, בשפה צחה ומלוטשת.

בסופו של יום ביקורים, סיכם המושל את רשמיו בפני תושבי גראדזיסק: 'אמנם מרשים ומפואר היה בית הידאה הנוצרי, שם ראיתי את הפאר וההדר, אך בבית הכנסת היהודי ראיתי ב'אמת'.

רבי לוי יצחק, מדי ספרו סיפור זה, היה חוזר על המשפט הנוקב והעמוק, שלמרב הפלא, יצא דוקא מפי המושל הנכרי: 'שם היה יפה, אבל כאן היתה האמת' - - -

הברסלביות וכבר בגיל צעיר להתחיל לשמש לבעל תפילה בקיבוץ - היה זה בראש השנה תר"פ, ימי הפרעות הקשים, כשהחזן הותיק החסיד רבי אברהם שטרנהארץ לא הגיע לקיבוץ, והוא נשלח על ידי החסיד הגדול רבי שמשון בארסקי להתפלל לפני העמוד במקומו. מאותם ימים במקלה הנערים בגראדזיסק, נשתמר סיפור בידי ר' לוי יצחק, היה זה כאשר ה'גוברנטור' - המושל המחוזי, הגיע לביקור בעיירה. הוא סייר באזורים השונים שבה, במוסדות הציבוריים, כשהוא מגלה עניין בנעשה בעיירה. בין השאר, הגיע לביקור בבית הכנסת היהודי המקומי.

ראשי הקהלה עמדו הכן לקראת בואו, וגם מקהלת הילדים - וביניהם לוי יצחק הצעיר - ניצבה על במה גבוהה ופתחה בשירה. לאחר מכן התכבד רב העיירה לשאת 'נאום קבלת פנים'. אותו רב היה תלמיד חכם מופלג, צדיק וישר, שמאז עמדו על דעתו לא יצא מד' אמות של תורה ועבודה. עני מרוד היה ועסק בתורה מתוך הדחק. התפקיד לשאת 'נאום קבלת פנים' היה זר לו ורחוק כרחוק מזרח ממערב מעולמו. מבחינתו, היה מעדיף להימצא עכשיו מסוגר בחדרו ולהמשיך לצלול אל מעמקי הסוגיא בה הוא עוסק, מה לו ולנאומי כבוד נוטפי מוד וחן

בעיירה 'גראדזיסק' שבפולין, שבה כיהן באדמו"רות רבי ישראל מגראדזיסק, התגורר יהודי חסיד וירא שמים ושמו רבי אברהם נח בנדר, גאון וירא שמיים היה ואת תורתו קנה אצל האדמו"ר הראשון לבית גראדזיסק - רבי אלימלך. ולרבי אברהם נח בן, ירא שמים וישר לב ושמו לוי יצחק. מגיל צעיר אהב לעמוד בתפילה לפני קונו ולכוון במילותיה. האדמו"ר רבי ישראל, שהבחין פעם בתפילתו הטהורה והתמימה, הפטיר לחסידיו: 'אהה, ילד זה מתפלל היטב...'

בעיירה היתה קיימת מקהלת ילדים, שהיתה תחת חסות האדמו"ר, ותפקידה היה להנעים בשיריה מדי חג ומועד. המנצח על המקלה היה החסיד הבעל מנגן הנודע, רבי משה אהרן. רבי משה אהרן זה היה חסיד מובהק, והתייחסותו אל הזמרה והנגינה, היתה בחרדת קודש, את ילדי המקלה לא בחר רק לפי טיב קולם וכשרונם המוזיקלי, אלא על פי מידת היראת שמיים שבקרבם. עוד כשהיה הילד לוי יצחק בן שש, הבחין רבי משה אהרן בתפילתו הנלבבת ובקולו הנאה ודיבר עם אביו כי יסכים שיצרפו למקהלת העיירה. משנתן האב את הסכמתו, הפך לוי יצחק לחבר במקלה לילדי החמד, שכל תושבי העיירה היו נוהרים לשמוע את שירתם בכל הזדמנות ושואבים עונג רב מנעימותיהם.

נפלאים דרכי ההשגחה, רק כעבור שנים, יתברר שכל עניין חברותו במקלה העיירה, לא היה אלא סלילת דרך, להכשירו להיות לאחד מבעלי התפילה בקיבוץ הקדוש באומן בראש השנה, העובדא שהיה 'יודע גוף, איפשרה לו ללמוד ביתר קלות את נוסחאות התפילה

זכות התורה ועמליה
תעמוד לכם לברכה
מרוצה ולמזל טוב

כשהשמחה
במעונכם:
ברית מילה,
בר מצוה,
או חתונה

סעודתי
(תהלים קיט, קיז)
ואיזושהי

הקדישו זכות סעודה ביום שמחתכם לאברכים עמלי תורה שבבית מדרשנו והקדשת יום לימוד תורה לברכה בבחינת

"אם אתה משמח את שלי, אני משמח את שלך"

"אם אתה משמח את שלי,
אני משמח את שלך"

חייגו 037.148.148
שלוחה 2 והקדישו את השמחה לנצח

חוויה מרגשת בני הילדים בתלמוד תורה ברסלב "נחמת ציון"

למידה חיה בפרשיות השבוע

המחישו את הסיפור בצורה חיה ומוחשית, תוך שילוב אמצעי המחשה מיוחדים, והילדים היקרים השתתפו בהתלהבות בפעילות הלימודית המיוחדת.

במסגרת הפעילות, למדו הילדים על שלושת הנסים המיוחדים ששררו באוהלה של שרה אמנו כל ימי חייה: ענן שהיה קשור מעל האוהל, המסמל שכונה וברכה; נר שהאיר מערב שבת לערב שבת, המבטא קדושה ורוחניות; וברכה שהייתה מצויה בעיסה, המסמלת שפע וברכה בבית.

באמצעות ההמחשה החיה, שכללה תצוגה יצירתית ומושקעת של אוהל שרה והסברים פשוטים ונוגעים ללב, המלמדים המסורים

באווירה מרוממת ומיוחדת, לרגל פרשיות השבוע בהם לומדים על אברהם אבינו ושרה אימנו, זכו ילדי כיתות גן וזוג בתלמוד תורה ברסלב "נחמת ציון" להשתתף בפעילות מיוחדת ומרגשת. יחד עם צוות המלמדים המסור, העמיקו בלימוד ובהמחשת פרשיות אלו. צוות המלמדים המסור הפיק עבור הילדים חוויה ייחודית וערכית - המחשה חיה של אוהל אברהם אבינו על ההכנסת אורחים ועל שרה אמנו, כפי שמתואר בתורה הקדושה.

השון תשפ"ו

נס"ד

הודעה בדבר הרישום לשנה"ל תשפ"ו

שמחים אנו לבשר להורים שבנותיהם לומדות בכתה ח' שנפתח הרישום לשנה"ל תשפ"ו לסמינר ברסלב ב"ה ראינו בשנים האחרונות גדילה משמעותית באיכות ובכמות הסמינר קנה לו שם ברמה הרוחנית והלימודית ומקנה לבנות חינוך עקבי ומכיל מלווה בפעילות חברתית ענפה ובחתימה ליראת שמים ומידות בדרך חסידות.

ניתן לקחת טפסי רשום ממזכירות הסמינר ברחוב מוסיוף 6 בין השעות 09:00-15:00 את טפסי הרישום צריך להחזיר מלאים עד לר"ח כסליו כדי להקל על תהליך הרישום אנא הקפידו על עמידה בזמנים

בכבוד רב
הנהלת הסמינר

אסיפת הורים-הורף תשפ"ה

בש"ד ערב שב"ק פרשת חיי שרה

בכבוד חורי תלמודי כיתות א'-ט' הקרים
שלום רב!

בעז"ה ביום שלישי כ"ה חשוון פר' תולדות תתקיים

אסיפת הורים

לכיתות א'-ט'

בין השעות 18:30-20:00

סיום הלימודים ביום שלישי בשעה 15:00

למותר לציון, שהשתתפות ההורים נחוצה בכדי שיוכלו להתרשם, ולעקוב מקרוב על התקדמות בנכם שיחי' בלימודיו והישגיו. ובעזרה"ת נוכל לקדם עוד ועוד כפי שאיפתנו ההדדית.

שימו לב! האסיפה מיועדת לאבות התלמידים.

נ.ב. אין להביא ילדים בשעת אסיפת ההורים לתלמוד תורה.

בברכת רוב נחת
הנהלה

? לחידודא

החידוד השבועי

בנסיעתו של רבינו לא"י, למה עגנה הספינה בחיפה ולא ביפו?
הפתרון לחידה הקודמת:
מי נפטר ורבינו ניחם: "אבל עכשיו יש לנו את ר' נתן?"
- יצחק איזייק (חיי טוהרין שי"ג)
לתשובת התקשרו לקול אנ"ש 037.148.148 שלוחה 1 < 4

פתגמין קדישין

קושי כלכלי - נהיית בעל חוב לעצמך
הלוואות - נהיית בעל חוב לאחרים
(שיחות הר"ן קכ"ב)

מצלם טבא וגדיא יהא

למורינו הרב שליט"א
להולדת הבן גין, לנינו הר"ר נפתלי בהר"ר נחמן גולדשמדט הי"ו חתן הר"ר נחמן צוקר הי"ו להולדת הבן/ הנכד/ הנין **יהר שותכו לרוב נחת** וקדושה לאורך ימים ושנים בבריאות נופא בזכות רביה'ק אמן

<p>מצל טוב</p> <p>להר"ר יוסף בהר"ר ישראל שניוק הי"ו להיכנס בנו הבה"ח אלימלך גי"ו - לעול תורה ומצוות</p>	<p>מצל טוב</p> <p>להר"ר יקותיאל משמרת הי"ו להולדת הבת</p>	<p>מצל טוב</p> <p>להר"ר נתן בהר"ר נחמן אברהם הי"ו חתן הר"ר נחמן לפקוביץ הי"ו להולדת הבת</p>	<p>מצל טוב</p> <p>להר"ר יצחק הלפרין הי"ו חתן הר"ר יוסף דרוק הי"ו להולדת הבן</p>	<p>מצל טוב</p> <p>להר"ר ישראל גפני הי"ו חתן הר"ה מיכאל גול שליט"א ראש ישיבת מגני ארץ להולדת הבן</p>
--	--	--	--	--